

L'Escala recorda Víctor Català

Els dies 20, 21 i 22 de setembre de 2001, l'Ajuntament de l'Escala va acollir les Segones Jornades d'Estudi de la Vida i l'Obra de Caterina Albert i Paradís (Víctor Català), 1869-1966.

Al llarg de tres dies, la sala d'actes de l'Ajuntament de l'Escala va ser la seu de les Segones Jornades d'Estudi de Víctor Català. Les primeres van tenir lloc del 9 a l'11 d'abril de 1992 i, com les d'enguany, van reunir un gran nombre d'estudiosos i interessats en l'obra de l'escriptora escalenca. En aquestes Segones Jornades va haver-hi vuitanta inscrits, i van presentar-s'hi vint-i-vuit

Autoretrat de Víctor Català.

L'escriptor Just M. Casero

Cada acte que es fa en memòria d'en Just M. Casero porta al damunt una càrrega emotiva impossible d'eludir. Ja no porem com fa vint anys, el dia del seu enterrament, però *encara sentim de tant en tant algun sobtat calfred, mentre se'ns entelen els ulls o se'ns fa un nus a la gola*. L'emoció col·lectiva va aflorar molt visiblement fa dos anys, en presentar-se la biografia *Memòria de Just*, i ha tomat a aparèixer quan, en el mateix escenari familiar de la Llibreria 22, Jaume Guillamet ha presentat la reedició del llibre pòstum *Quiosc*. A les primeres files seien la mare, la dona i els germans d'en Just, però el seu fill, Roger, oficiava com a copresentador de l'obra. I, en un moment donat –el moment de l'emoció–, la filla d'en Roger, la menuda néta d'en Just que encara no sap res del seu avi, va comparèixer amb una cadira baixa i es va asseure al davant de tot per veure bé la intervenció del seu pare. Quatre generacions entorn d'un personatge admirat i enyorat.

Guillamet va recordar que, als altres redactors de *Girona grisa i negra*, en Just ens enlluemava per la capacitat que tenia de convertir en literatura la fosca realitat que ens *haviem proposat de ressenyar*. *Encara avui destaquen, en aquell llibre, les pàgines que ell va redactar, amb el mateix estil agut i transparent que després perfeccionà en el «Quiosc» d'El Punt*, una columna diària en la qual l'agilitat del periodista es barrejava amb la solidesa del polític i els recursos del narrador s'impregnaven de la subtilitat del poeta. Guillamet es preguntava si en Just hauria arribat a ser un gran escriptor. No en tinc cap mena de dubte. N'hi ha prou de rellegir alguns apunts de *Quiosc* per descobrir-hi la facilitat d'expressió i de seducció de l'escriptor nat, la felicitat conjunció i proporció entre contingut i continent, la força i l'eficàcia amb què en Just sabia arribar al cap i al cor del lector amb l'eina contundent i rutllant de la paraula.

Narcís-Jordi Aragó

comunicacions i cinc conferències. D'entre totes les aportacions, cal destacar els treballs sobre la correspondència, el folklore en la literatura de Víctor Català i les relacions i semblances de l'escriptora amb altres autors. Els molts estudis de literatura comparada presentats relacionaven Víctor Català amb Rosa Montero, Palmira Ventós i Maria Ibars, entre d'altres autors. També es va presentar el llibre *Caterina Albert / Víctor Català: La voluptuositat de l'escriptura*, on Francesca Bartrina, professora de la Universitat de Vic, fa una interpretació de tota l'obra de Víctor Català.

Pel que fa a les conferències, l'escriptora Maria Mercè Roca va ser la responsable d'inaugurar les Jornades parlant de «Víctor Català: la pervivència d'un clàssic al segle XXI», on va fer referència a l'acte d'escriure. El mateix dia

20 de setembre, Núria Nardi, professora de l'institut Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat, va pronunciar la conferència «El paisatge en la narrativa de Víctor Català». L'endemà, Mita Casacuberta, professora de la Universitat de Girona, va tractar la influència d'Ibsen en l'obra de Víctor Català, a la conferència titulada «Víctor Català i la literatura de l'ombra». A la tarda, Enric Tubert, historiador de l'art, va referir-se a la Caterina Albert dibuixant i il·lustradora. I finalment, el dia 22, el conferenciant Enric Gallén, professor de la Universitat Pompeu Fabra, va parlar del teatre de Víctor Català.

A banda d'aquests actes més acadèmics, les Segones Jornades també van acollir la representació del monòleg *Les cartes*, la interpretació de diversos